

עפ"ת 32576/11/22 - אמין שחאדה נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 פברואר 2023

עפ"ת 32576-11-22 שחאדה נ' מדינת ישראל

כבוד השופט אינאס סלאמה
אמין שחאדה
ע"י ב"כ עוה"ד טרביה אשרף

לפני:
המערער:

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד
המשיבה:

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בעכו, שניתן בתיק תת"ע 1676-07-22, ביום 4.8.2022 בהעדר המערער, ועל החלטתו הדוחה את הבקשה לביטול פסק הדין מיום 2.11.2022 (והחלטה הדוחה את "הבקשה המשלימה" מיום 14.11.2022).

2. עסקין בפסק דין שניתן בהעדר המערער, לאחר שזה לא התייצב למועד הדיון שנקבע בעניינו ליום 4.8.2022. לבית המשפט קמא הוצג אישור מסירה חתום. לציין, כי מדובר בדו"ח שעניינו שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה (להלן: "הדו"ח").

3. בבקשה לביטול פסק הדין שהגיש המערער, באמצעות בא כוחו, נטען, כי למערער היה תיק מקביל בבית המשפט קמא שגם בגינו נשפט בהעדר. שפיטה זו בהעדר בוטלה, לאחר שהסנגור הגיש בקשה מתאימה. לציין, כי באותו עניין, אמור היה הסנגור להופיע לדיון, אך לא התייצב בשל נסיעה לחו"ל תוך שביקש מעו"ד אחר להתייצב מטעמו, בקשה שלא יצאה אל הפועל בסופו של יום. כאמור, פסק הדין באותו עניין - בוטל.

בבקשה שהגיש בעניינו, טען הסנגור, כי הוא סבר שמדובר באותו תיק, ומשהתגלה שמדובר בתיק נוסף, הוגשה הבקשה בהתאם. לגופם של דברים נטען, כי המערער **לא זומן** למועד הדיון בעניינו, שכן לא הייתה מסירה. מה עוד, שבבקשה להישפט בגין הדו"ח, התבקשה המשטרה לזמן את המערער **באמצעות משרד בא כוחו**. עוד העלה המערער טענות לגופה של העבירה.

4. בית המשפט קמא בחן את הבקשה לגופה והחליט לדחותה, תוך שקבע, כי המערער **זומן כדין**, בשים

עמוד 1

לב לאישור מסירה שסרוק לתיק ושעליו חתום המערער. עוד נקבע, כי אי הבנה בין המערער לבא כוחו בנוגע להתייצבות, אינה מהווה סיבה מוצדקת לאי הופעה.

5. המערער הגיש "בקשה משלימה" לבית המשפט קמא, וגם זו נדחתה, תוך שנקבע כי לא קיים הליך כגון דא, וכי טענות לגופו של עניין, היה צריך להעלותן בבקשה המקורית.

6. המערער מיאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא, ובערעור לפניו חזר על טענותיו, לרבות הטענה כי בתיק אין אישור מסירה וכי המערער לא ידע על הדיון כלל ועיקר. לא זו אף זו, גם בא כוחו, "לא ידע על התיק חרף דרישתו כי ההזמנה תשלח למשרדו".

7. בדיון לפניו, נשאל המערער על אודות אישור המסירה שבתיק בית המשפט קמא, עליו חתום "מומן שחאדה". הוברר, כי **מדובר באחיו של המערער**. עוד הוברר, כי הדואר של כל המשפחה, "**מתקבל לתיבת דואר שהיא של כולם**".

עוד בדיון, שב וטען הסנגור כי המשטרה לא פעלה בהתאם לבקשה להישפט שהגיש בשמו של המערער ובה **נרשמה כתובת משרדו של עורך הדין** ככתובת למשלוח הזימון. הסנגור ציין כי מדובר בבקשה מקוונת אשר תמיד מתלווה אליה מכתב של עורך הדין עצמו. דא עקא, שהמכתב ו/או הבקשה שנשען כי נשלחה על ידי הסנגור, לא הוצגו בדיון.

8. בא כוח המשיבה התנגדה לערעור וטענה, כי לא הוגשה בקשה להישפט על ידי הסנגור אלא **על ידי המערער בעצמו** תוך שהציגה את **הבקשה החתומה על ידי המערער**. זו הסיבה שהזימון **נשלח לכתובתו והוא התקבל כדין**. בהעדר הופעה, שפיטתו בהעדר הייתה כדין ואין עילה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, שכן אין סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

לגופם של דברים נטען על ידי המשיבה, כי המערער אף הודה בעת קבלת הדו"ח לידיו בביצוע העבירה (היא הפנתה לדברי הנהג), והציגה את נסיבות הדו"ח, בהן **פירט השוטר היטב את נסיבות ביצוע העבירה**.

9. בשים לב לעובדה כי לא עלה בידי הסנגור להציג את "**הבקשה להישפט שהוגשה**", אפשרתי לו לעשות זאת לאחר הדיון. הסנגור ציין, כי יצרף "לבקשה עוד מספר מכתבים להראות שזו דרך הפעולה שלנו באופן יומיומי ובכל התיקים. **אצרף גם את הספח ואת הדף מקדים**" (ההדגשה-לא במקור).

10. להודעה שהוגשה בהמשך היום, צירף הסנגור אסופה של מכתבים **בתיקים אחרים שבטיפולו** שהם "העתק בקשות להישפט המוגשות על ידי ב"כ המערער תוך צירוף מכתב מקדים". עיון באסופה זו

מראה כי אכן קיימת פניה בכתב מטעם הסנגור למשטרה אליה מצורפת הבקשה להישפט של הנהג. דא עקא, **שהבקשה מושא ענייננו, לא צורפה כלל לאסופת מסמכים אלו - לא "הספח" ולא "הדף המקדים"**.

11. בנסיבות אלה, תמונת המצב המונחת לפניי היא כדלקמן: **המערער ביקש להישפט בעצמו**; הזימון נשלח לכתובתו; **המערער זומן ולא התייצב**, וכאשר טענות ההגנה לגופו של עניין נסתרות על ידי נסיבות רישום הדו"ח.

בנסיבות אלה, **לא עלה בידי המערער להראות כי יש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו**. כמו כן, לא עלה בידי להראות **חשש שייגרם עיוות דין אם פסק הדין ישאר על כנו**.

בעניין זה של החשש מפני עיוות דין אצוין, כי עיינתי בנסיבות ביצוע העבירה כפי שתיעד אותם עורך הדו"ח. מדובר בנסיבות מפרטות ומלאות המתייחסות, בין היתר, לקשר העין שהיה לשוטר, לזיהוי של המערער וליתר יסודות העבירה. המערער גם הודה בדברי הנהג בביצוע העבירה. גם הטענה כי העונש שהוטל על המערער "חמור ביותר", דינה להידחות. ודוק, עונש חמור כשלעצמו אינו אינדיקציה לחשש מפני עיוות דין, וודאי לא בענייננו.

בנסיבות אלה, **אין מנוס מדחיית הערעור וכך אני מורה**.

12. בשולי הדברים, ולבקשת המערער, ובהעדר התנגדות מפי המשיבה, אני מורה על ביטול תוספת הפיגורים שהתווספה לקנס אותו השית בית המשפט. הקנס המקורי ישולם בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.